

Α. Π. Κεραμίδης:
Ἀναστάσιος
Κοιαισίωτος
Μελιτῶν

ἡ "Βυζαντινὰ
Χρονικά"
Περίουσιον
τ. 7 (1900)
σ. 43, 44-45
51-53

Ἀναστάσιος Κοιαισίωτος ὁ Μελιτῶν (κατὰ 907)

Ἀναστάσιος οὐλοῦ Κοιαισίωτος εἶναι καὶ συγγραφεὺς
ἔκφυγιον "Εἰς τὸν Ἄγιον Μεγαλομάρτυρα Ἀγαθόνιμον",
Κωδ. Μόσχας 26 (Βλαδιμίρου ἀρ 384). φ.
255-266.

Ἡ τοῦ ἔκφυγιον ἐπιγραφή ἔχει οὕτως:

> "Ἀναστασίου ταπεινοῦ Ἐπιμήμιον εἰς τὸν Ἄγιον Μεγαλομάρτυρα
Ἀγαθόνιμον". Ἀνωθεν ὁμοίως τοῦ "ταπεινοῦ" εἶναι γρηγορητικὰ
τὰ "κοιαισίωτος".

Ἡ τοῦ Ἐκφυγιῶτος ἀρχὴ ἔχει οὕτως:

"Λαμπρὰ μὲν τὰ τῆς ἐπιθετικῆς διηγήσεως, λαμπρότερα δὲ
καὶ τῆς κατ' αὐτὴν θείας πανήγυριος τὰ προ-
βλήματα (ἀθεοφοβικά γὰρ τὰ ἀδραγαθήματα), καὶ ταῦτα οὐδαμῶς
λόγῳ γὰρ τῶν διηγήσεων" κτλ.

Ἀλλ' ἐν τῷ Ἐκφυγιῶτι τῶν παρὰ τῷ Πιερᾷ ζουμῶν (1) ὁ Ἀνα-
στάσιος ἐποίησεν καὶ ἐργαζομένη διὰ πέντε διηγήσεων ἀνδρ-
ων τῆς Ἐπιμημίου Κοιαισιώτου. Ταῦτα ἐργαζομένη τῶν ἀνδρ-
προσωπῶν πέντε ζουμῶν καὶ οὐκ εἶναι ποιεῖται αὐτῶν
ὁ Ἀναστάσιος, ἀλλ' ὅτι οὐκ εἶναι μέχρι τοῦδε ἀγνωστοί, ἔργον
ἐν χειρογράφῳ Εἰρηνολογίῳ, γραφικῆ περὶ τὸ τέλος τῆς 10^{ης} ἐν.
ὑπόκειτο Γρηγορίου, ὡς ἐπισημασθῆναι ἐν Βιβλιοθήκῃ τῆς Λαύρας
ἐν Ἀθῶνι ὁ Ἀθῶνι (κωδ. Β-32). ---

Οἱ τίτλοι τῶν ἀναγινόμενων εἰς τὸν Μεγαλομάρτυρα Ἀγαθόνιμον

(1) J. B. Pitra: "Juris Ecclesiastici Graecorum Historia et Monumenta"
Romae 1868 τ. 2, σ. 280-287

(φ. 217^a-218^a), ὡς Ἀναγνώριος Κοκκιόπουλος, ἠγείνηθη, κατ' ἐξαιρέσει ἐκ
κωμίας καὶ διὰ λόγου τύποις ἐκ ἀνυπόθετου.

Ἐποίησε διὰ τὸν Ἀγαθόνιον καὶ ναύτα ἀρχαίους, οὗ ἡ πρώτη
ᾠδὴ ἔστι κατὰ τὸν ἔτυμον λέγει «Κύματι θαλάσσης», ἡ τελευταία δὲ
κατὰ τὸ «Τὴν δὲ Σταυρῶ σου θύει καί κωμι», καὶ ἡ ἕκτη κατὰ
τὸ «Συνοχίθη ἀλλ' οὐκ ἠνατιοχίθη». Διὰ τὰς λοιπὰς δὲ ᾠδὰς (β', γ', δ', ε',
ἡ θ')

Πάντες οἱ ἄρχοι ἢ τῶ ἔτυμον Εἰρηνοδοξίῳ ὑπάρχουσι μετὰ τῆς
παλαιᾶς ἢ ἀρχαίας αὐτῶ παρασημασίῳ.

Ἐν δὲ τῷ σύμφορῳ ἢ χροῖον Εἰρηνοδοξίῳ (Βενετία 1888, σ. 108) ὡς
καὶ ἄλλοι ἄρχοι τοῦ Ἀναγνώριου ἄλλοι ἀνώγειοι, ὑπάρχουσι
εἶναι δὲ οὗτοι ὁ τῆς ἀρχαίας ᾠδῆς τῆς τῆς τῶν Ἁγίου Ἀγαθόνι-
ου ἀνοδοθίας.

Ἐπίρα ἀνοδοθ(ία) τῶν ἀπ(ὸ) τ(ῶν) Ἁγίου Ἀγαθόνιον.

ἠὲ δὲ δ. Κύματι θαλάσσης: : : :

ἠὲ δὲ β'. Ἴδτε, ἴδτε, οὐκ ἐπὶ τῆς ὁ θείῳ ἡμῶν
ὁ ἐν ἱερῶν γένου λαοῦ καὶ φυγάδα διαβρίσας
καὶ νόμον δούτ' πρὸς βίου τελευτήσῃ
καὶ τῆς σικιᾶν ἢ ἀλήθειαν διὰ τῆς χερσὶν
μεταμφίδωσας τῆ ἰσχυρῆ μου

ἠὲ δὲ γ'. Πίρασις ἀνοδοθίον τῶν θαλασσίων
οἱ ἀπόχοι μετὰ ὑπὸ πίρασις ἐσθραχίσαντο
οἱ τὸν θουραγὸν τῆς ζωῆς τῶ ἀπάρων.

ὡς τὴν λόγιαν ἢ κτίσις ἐρυθρίωσα
ὑπὸ τῶν ἡμετέρων.
«Ὅσα ἔστιν ἄγιοι πλήρῃ σου, μόνε φιλάνθρωπε»

(ἀνοδοθία)

ωδὲ δ! Τῶνδ Σταυρῶ σου Θείαν Καίωσιν: : : !

ωδὲ ε! Ὁ πρὸ ἑωσφδρου ἄδυτος ἥλιος
ἐπαφῆτ ἀνατείλας, ὡτ τὸ ἀρχέγονο σῶτος,
τὸν τῆτ ψυχῆτ μου διασκέδασον ἴσφορ
καὶ τῷ φωτὶ σου τῶν προσταχμάτων
κατώθενόν μου τὰς λείβουσ, Νιὲ Θεοῦ καὶ Λόγε,
ἵνα δεθρίψω δολάβω σου τὸ ἀνίσπερον τῆτ Θεότυλοτ.

ωδὲ ς! Συνασχίθη, ἀλλ' οὐ κατισχίθη: : : !

ωδὲ ζ! Ἐν δε... τῷ καίωσιν
δρυσίμ παιδατ ὁ κτιστικ
καὶ ποιητῆτ τοῦ πανλότ
ἕνον ἀναβοῶντῶν
..Θιῶτ ὁ τῷ πατέρῶν
ἡμῶν ὡλοχικτῶν..

ωδὲ η! Τυράννο χροσσχίντολο δλίθη
ὡτ ἀλιθιο ἀγαλμα
οὐ προσκίψουσαι παιδίτ οἱ Σιννίται,
ἀλλὰ θεοφοροῦμμο τῆν πειρικήν ἀνθραμῆν
ἡσπερ λειμῶνα ἡρόντο
καὶ τῆν φλόγα ὡτ ψευάβουσαι νερέλην.
καὶ χροῦσικτ ἱφαλλον. « Εἰδοχίτε,
τὰ ποιήματα πάντα, τὸν Κύριον ».

ωδὲ θ! Παρθενίατ σινυόταλο ἀγαλμα
καὶ ἀγκυίατ κειμήλιον πάντιμον,
ἀπορρήτωτ τιμοῦσα
καὶ μηβριὰτ ὡδίνατ φυχοῦσα,
οὐ ἀναδέδωται ἀφιοχίτωτ. ἄσυμασι
ἴθινισι μεγαλίνομν.

98^u.

α) ὁ Εὐδοκῆς Φλόδος ἵκη, γαιώτης, ἐγέννηται
ἐν τῷ ὄρει ἵππῶν ζοαγυῖν ἐν λίπῃ ἐν δὲ τῷ γυνδῶν ἀπελευθερώθη
ἰμωγόμενος ἐν οὐρανῶν ἀγῶνι.

Πάρις 24/9 Μαρτίου 1927

(13)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΑΝ

ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ. ΑΓΙΟΣ -
 Έχωνιο - Είρησι.

Α. Π. Κεραυτός:
 Αναγνώσις
 Κοιαιότης
 Μελωδία.
 «Βυζαντινά
 Χρονικά».
 Πανεπιστήμιον
 τ. 7. (1900)
 σ. 43-45
 και 51-53.

Ἀναστάσιος Κοιαιότης ὁ Μελωδός. Ἐχωνιοποιήσας
 ἢ ἔως ἴσως ἐκείνην, ἣ ἐπιγράψας πρὸς Νίκουλα μακρῶν
 τὸν χοιρογράφον ἐξέδωκε Ἰωάννης Σακεδίνης
 (Διάστιο-Ἰερομῆτις) Ἐθνομολογικῆς Ἐταιρείας τ. I. σ. 407)
 Αἰτιὰ ἐπιρροῆς ἐγράφη, καθὰ φαίνεται, ἐτη 907, ὅτε
 ὁ χοιρογράφος ἀπεγράφη ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατορῶν Νίκουλου
 τοῦ Σοφοῦ εἰς ἔντυπον.

Ἀναστάσιος ὁ Κοιαιότης ἵσως καὶ συγγραφεὺς Ἐχωνίου «Εἰς
 τὸν Ἅγιον Μεγαλόμάρτυρα Ἀγαθόνικον» κωδ. Μόσχας 26
 (Βλαδимиρσκι ἀρ. 384) φ. 255-266. Ἡ τοῦ Ἐχωνίου ἐπιγραφή
 οὕτως: «Ἀναστάσιος ταπεινὸς Ἐχωνίος εἰς τὸν Ἅγιον Μεγαλό-
 μάρτυρα Ἀγαθόνικον». Ἡ τοῦ ταπεινοῦ ἵσως χειρῶν ἔστιν
 τὸ «κοιαιολογός». Ἡ τοῦ Ἐχωνίου ἀρχὴ οὕτως: «Λαμπρὰ
 καὶ τὰ τῆς ὑποθέσεως διηγήματα, λαμπρότερα δὲ καὶ τῆς κατ'
 ἀπὸ τῆς θείας πανηγύρεως τὰ πρόβλημα (ἀθλοφοριὰ γὰρ τὰ
 ἀνδραγαθήματα), καὶ ταῦτα ὅσα καὶ λόγος γίνονται διηγούμενος» κτλ.

Ἀλλ' ἴσως τοῦ Ἐχωνίου ὄνομα καὶ τῶ παρὰ τῷ J. B. Pitra (i. Juris
 Ecclesiastici Graecorum Historiae Monumenta, τ. 2 σ. 280-287) ἔ-
 σθαι ὁ Ἀναγνώσις ἔποιον καὶ ἐγράψας διὰ πῆλιν διουραγμῶν
 ἀνάγκης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κωστακτικῆς πόλεως. Τῶν ἐργῶν ταύτων τὸ
 κείμενον μέχρι τοῦδε ἀκέραιον, εἶπε ἢ χειρογράτῳ Ἐθνομολογίῳ,
 γραφικῆ περὶ τὸ τέλος τῆς 10^{ης} ἐκ., ἐπισημασθῆναι ἐν τῷ Βιβλίῳ
 ἁγίῳ τῆς Λαύρας τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίου (κωδ. Β-32)

.....
Οἱ τίτλοι οὗτοι ἀναφέρονται εἰς τὸν Μεγαλόμάρτυρα Ἀγαθόνικον
 (φ. 217^a - 218^a) ὃν ὁ Ἀναγνώσις Κοιαιότης, ὡς
 εἰρήσθη, καὶ ἐξαιρέσει ἐκ τῶν ἐργῶν καὶ διὰ λόγον τῶν ποιοῦν
 ἐπιανεύδτον.

Ἐποίησε διὰ τὸν Ἀγαθόνικον καὶ κἀκεῖνα ἀσκητικὰ, ὅν ἢ πρῶτον

(ἀνεύδτον)

ὡς ἔστι κατὰ τὸν ἑσθλὸν τὸν Κύμα θάλασσος. Ἡ τέλει δὲ κατὰ τὸ
"τὴν ἐσταυρῶ σου θύλα καίωσι". Ἡ ἐκὴ κατὰ τὸν Συνοχίτην ἀλλ' οὐ
κατοχίτην. Τὰ λοιπὰ ὡς δὲ, β'. γ'. δ'. ε'. θ' ἵπποιον αὐτὸν οὐλο
ὁ τῶ κατόνο ποιητὴ πῆλ ἐρηδορ, μέλορ καὶ τούτορ αὐτὸν ὡ
ἔχε πλάγιον δὴλορ ---

Πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐν τῷ ἐσθλῷ Εἰρηολογίῳ ὑπάρχουσι μετὰ τῆρ παλαιῶν
ἀρχιῶν ἢ παρασημάσων.

Ἐν τῷ σήμερον ἐν χρίστῳ Εἰρηολογίῳ, Βενετία 1888, σ. 108, ὡρ ἴμβρορ
ἴμβρορ τῶν Ἀναφανῶν, ἴμβρορ ἀνέμων, ὡρ ἴμβρορ. Εἶται δὲ
ὁ τῶν ὀφθαλμῶν ὡρ τῶν ἰσθμῶν Ἄγιον Ἀγαθόνιμο ἀνοδοθίτην.

Ἐτίθα ἀνοδοθίτην τῶ αὐτῶν ὡρ τῶν Ἄγιον Ἀγαθόνιμο.

ὡς δὲ α'. Κύματι θάλασσος, ἴ, ἴ, ἴ

ὡς δὲ β'. Ἴδτε, ἴδτε, ὅτι ἐγὼ ἄνι ὁ Θεὸς ὁ
ἐν ἐσθλῷ ἴμβρορ καὶ ἴμβρορ διαβρίθαρ
καὶ ὄχου δούρ πρὸς δὲ τῶν τειρίων
καὶ τῶν σιῶν ἐν ἀνέμωνι δὲ τῶν χείρορ
μεταχειρίσασ τῶ ἰσθμῶν

ὡς δὲ γ'. Πίλρα ἐξ ἀνοδοθίτην τῶν θύλα σὺν
οἱ ἀνοδοθίτην ἴμβρορ πῆλ ἐσθλῶν ἰσθμῶν
οἱ τῶν θύλα τῶν ἴμβρορ τῶ ἀνοδοθίτην.
ἐν τῶ τῶν ἴμβρορ ἴμβρορ ἐσθλῶν
ὑπὸ τῶν ἴμβρορ ἴμβρορ.
"Ὅτι ἴμβρορ ἄγιον πλῆρσον, ὡρ φιλῶνθρωπι".

ὡς δὲ δ'. τὴν ἐσταυρῶ σου θύλα καίωσι, ἴ, ἴ, ἴ

ὡς δὲ ε'. Ὅπρ ἐσθλῶν ἀνοδοθίτην ἴμβρορ
ἐν Πατρίν ἀνοδοθίτην, ὡρ τῶ ἀρχέγονον σὺντορ,
τῶ τῶν ἴμβρορ σου διασινάρο- ἴμβρορ
καὶ τῶ φωτὶ σου τῶν προσταγμάτων
καὶ τῶν σου τῶν ἴμβρορ, Ὑἱ Θεοῦ καὶ Λόγορ,
ἴμβρορ τῶν ἴμβρορ σου τῶ ἀνοδοθίτην τῶν Θεοῦτορ.

ὡς δὲ ς'. Συνοχίτην, ἀλλ' οὐ κατοχίτην

(ἀνοδοθίτην)

WSL J. Ένδε... τῆ κατ' ἴκην
 δουρῖσι παῖδας ὀκτιότους
 καὶ ποιητῆς τοῦ πατρὸς,
 ὕμνο ἀναβοῶντας
 „Θεὸς ὁ τῶν πατέρων
 ἡμῶν ἠλοχότατος ἔστω“.

WSL K. Τυράννου χειροκρόνους στίχους
 ὡς ἀλήθειαν ἄγαθον
 οὐ προσκυβένουσιν παῖδες οἱ Σιωπῆται,
 ἀλλὰ θεοφοροῦν νοὶ τῆν περὶ αὐτῶν ἀνθρώπων
 ὡς περ λειψῶνα ἠγούσιν
 καὶ τὴν φλόγα ὡς ψευδῆσαν νεφέλην.
 καὶ χειρὸν ἐξάλλου. „Εὐλογοῦτε,
 τὰ ποιήματα πάντα, τὸν Κόσμον.“

WSL L. Παρθένων σιγνότητος ἄγαθον
 καὶ ἀγνῶτων κειμήλιον παρτιμον,
 ἀπορρήτως τιμωρῶσα
 καὶ κηρυκτῶν ἄδιναν φυγούσα,
 οὐκ ἀναδίδεται ἀτιοχέως. ἄσφασι
 ὅθεν σὺν γαλίοντι.

Araxos uoraiobis i uelidit...
gri i pueri hnt ut li a p...
Ked. Mexar 26 (Blad u d paxid 384), p. 255-266. H
en i pueri i p paxi ixi oib...
na ut li a p...
u u a l a p u e n s r a i p p a x u g t a l a u u o r a i o b i s p o s ' H h i i p u e
u i b e d p x i i x u o i b...
L a n t i p d i p a d i u a i t u t u e l i n i t i a t a m p i p u e l i t o p o b i
n a l e (d d a g o p i n a p a p l i a n d p a t h i n a l a) u a i l a t a u i a u a i k a p o r p a v.
u l a i d i p o i u e n e s u u l d

A. Plazell
Araxos
gri
Byzantine
Xpousii
1.7, 1900
v. 43-46
51

Eulais ho i pueri...
i p u o x d e n i k l e l e b o r g p u e n t d e p u e n t p a n t l u n d n o x e k a p a c h e n o e d e n t
T o t r i p - o u t h o i l o u e, d e t r a p a m u o d a t n i k l e d o n a k u a t u a n o r a t, u e d o
n o r a h t a i l o x o s t o r o i d e p u e n t a l l i n h i u e i u e n n e i n a u i p p l o u d
i p u e n t,
i p a i p i i r l m x u p p e g e. E i p d o p t e p p a y e l e a p i l e h e t a t I ' e n i n o
z u o t p r a p a d n a i p o u e i t e i n t e B i b l i o t h e m h e d a i p a e t o u r A O a.
r e u d A d i n t (u o d B - 3 2) O i d h i i p u e n t a n g e p p a l a r e i t h i n t a e
n a l a n. O i p i u t l i B e i a. O i p i u t h i n t e m o u t p r o d p o f o r. O i e' e i t
u a n o r a d r a p o f o r.

Oi li i p l a s i p u o r a n g i p a l a r e i t h i u e p a d a g e p h y x A p a t h i n a u a / g.
217^a - 218^a), u i o A n p a x o r u o r a i o b i s, u t i d i p t h, u a l i f a i p a n i n u e n.
u i a o u i d e d o f o r l i n o u e i l d e a d i l e a.

E u o i n o r d e l i r a p u e n t A p a t h i n a u a u i u a n o r a i o r a l i n q s h a g i l a
i n t h u u a l i e n i p e t h i n l i n k i n a l d e d d o a i t, u l i l e p l a i n d h' u e l i e i u t a r
i n e l a p i o u e t r i s n i k a n, j i n e n h u e l i e i n e n u o x i t, i d e i u a l i
o x i t h i. A i e l a t d o r a t u d a t, b' p' e' j' i n t', i n u i n a n d i l e o s t o r o t
u a n o r a n o r a h t a i l e r i p - o u t, u e d o a t u a i l o r i c a n a i l o r i c i n a p u

Πάσαν δὲ λέγειν.

Πάσαν δὲ λέγειν ἢ ἐπισημαίνοντα ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπισημασίας καὶ ἐν τῷ
λατὸν ἢ ἀποφασίζοντα πρὸς ἀποφασίζοντα, ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπισημασίας
λόγῳ Βενετικῆ 1888 ο. 108 εἰς αὐτὸν γὰρ ἐπισημαίνοντα πρὸς ἀποφασίζοντα, αὐτὸν
ἀποφασίζοντα, ἀποφασίζοντα ἢ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπισημασίας
καὶ ἀποφασίζοντα.

4. Ἐπισημασίας τῶν αἰ(ῶ)ν (Ἀποφασίζοντα καὶ ἀποφασίζοντα) ἐν τῷ περὶ τῆς
ἀποφασίζοντα. - Σὺ δὲ Κίπρις ἀποφασίζοντα: ; ; ;

Σὺ δὲ Κίπρις! Ἰδὲ, Ἰδὲ, ἢ ἐπισημαίνοντα ἐν τῷ
ἢ ἐπισημαίνοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα
καὶ ἀποφασίζοντα πρὸς ἀποφασίζοντα
καὶ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα
καὶ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα

Σὺ δὲ Κίπρις! Πάσαν ἢ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα
ἢ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα
ἢ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα
ἢ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα
ἢ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα

Σὺ δὲ Κίπρις! Ἰδὲ, Ἰδὲ, ἢ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα
ἢ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα: ; ; ;

Σὺ δὲ Κίπρις! Ὁ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα ἀποφασίζοντα
ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα, ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα
τοῦ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα καὶ ἀποφασίζοντα
καὶ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα
καὶ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα
καὶ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα

Σὺ δὲ Κίπρις! Ἰδὲ, Ἰδὲ, ἢ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα: ; ; ;

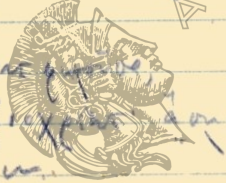
Σὺ δὲ Κίπρις! Ἰδὲ, Ἰδὲ, ἢ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα
ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα | ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα
καὶ ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα, | ἀποφασίζοντα ἐν τῷ περὶ τῆς ἀποφασίζοντα

ΣΤΗ Β'

ΣΤΗ Β' Τυφίνοσ χροσφικωλοσ ολιθωσ
 ωσ αλιθωσ εραφφα
 ωσ αποσυνωμοσ ααδωσ ωσ Σωροτασ,
 αλλα θεσφαρισμοσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ
 Σωμψ δεσνιρα ωσ ωσ
 ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ
 ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ
 ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ
 ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ

ΣΤΗ Δ'

Παρθενασ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ
 ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ
 ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ
 ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ
 ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ
 ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ ωσ



AKAHMIA
 AOHNON

Το ξασυμὸν εὐαγγελιον

δὴ καὶ ἀναγγεῖλον τὸν δόξαν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
καὶ ἀναγγεῖλον τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ
ὁ ἄλλος γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἡλικιωμένος ἔγενετο
καὶ ἐκ ἐκτελειῶν αὐτοῦ ἔλαβεν τὸν ἵσον τῷ Θεῷ
καὶ τὸν ἴσον τῷ Θεῷ ἔλαβεν τὸν ἴσον τῷ Θεῷ
καὶ τὸν ἴσον τῷ Θεῷ ἔλαβεν τὸν ἴσον τῷ Θεῷ
καὶ τὸν ἴσον τῷ Θεῷ ἔλαβεν τὸν ἴσον τῷ Θεῷ
καὶ τὸν ἴσον τῷ Θεῷ ἔλαβεν τὸν ἴσον τῷ Θεῷ

Ἀποδύλιον

τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅπου οὐκ ἔστιν ἄλλος
ἄλλοθεν ἐκ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
καὶ τὸν ἴσον τῷ Θεῷ ἔλαβεν τὸν ἴσον τῷ Θεῷ
καὶ τὸν ἴσον τῷ Θεῷ ἔλαβεν τὸν ἴσον τῷ Θεῷ

Τὸ ξασυμὸν εὐαγγελιον (ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου τῆς
ἀποκαταστάσεως) ἀπὸ τοῦ ἐκτελειῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
καὶ τὸν ἴσον τῷ Θεῷ ἔλαβεν τὸν ἴσον τῷ Θεῷ
καὶ τὸν ἴσον τῷ Θεῷ ἔλαβεν τὸν ἴσον τῷ Θεῷ
καὶ τὸν ἴσον τῷ Θεῷ ἔλαβεν τὸν ἴσον τῷ Θεῷ
καὶ τὸν ἴσον τῷ Θεῷ ἔλαβεν τὸν ἴσον τῷ Θεῷ
καὶ τὸν ἴσον τῷ Θεῷ ἔλαβεν τὸν ἴσον τῷ Θεῷ
καὶ τὸν ἴσον τῷ Θεῷ ἔλαβεν τὸν ἴσον τῷ Θεῷ

Ἐπιτομή (ἐκ τῆς 23) 30/12 Σεπ 1940 (+)